

บทที่ 5

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ผลการศึกษามีประสิทธิภาพ X (X-Efficiency) ของธนาคารพาณิชย์ไทย จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ ในส่วนแรกจะเป็นการแสดงผลการประมาณค่าความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ในช่วงปี พ.ศ. 2534 - 2539 และในส่วนที่สองจะเป็นการแสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความมีประสิทธิภาพ X กับตัวแปรต่างๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อความมีประสิทธิภาพ

5.1 ผลการประมาณค่าความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์

การประมาณค่าเพื่อหาความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ จะคำนวณจากค่าความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากต้นทุนการผลิต ซึ่งในการศึกษานี้ได้กำหนดให้ต้นทุนเป็นฟังก์ชันของผลผลิต โดยใช้สมการต้นทุนแบบ Translog Cost Function ซึ่งเขียนความสัมพันธ์ได้ดังนี้

$$\ln TC = b_0 + b_1 \ln q_1 + b_2 \ln q_2 + b_3 \ln q_3 + c_{12} \ln q_1 \ln q_2 + c_{13} \ln q_1 \ln q_3 + c_{23} \ln q_2 \ln q_3 + \ln \varepsilon \quad (1)$$

การประมาณค่าฟังก์ชันต้นทุนของธนาคารพาณิชย์ 15 แห่งในแต่ละปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 - 2539 รวมจำนวน 6 ปี จะทำให้ได้ค่าความคลาดเคลื่อนรวม ($\ln \varepsilon_{it}$) ของแต่ละธนาคารในแต่ละปี ดังแสดงในตารางที่ 5.1 ซึ่งความคลาดเคลื่อนรวมที่คำนวณได้นี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ความคลาดเคลื่อนภายในหน่วยผลิต ($\ln u_{it}$) หรือความไม่มีประสิทธิภาพที่เกิดมาจากการดำเนินงานของหน่วยผลิต และความคลาดเคลื่อนภายนอก ($\ln v_{it}$) หรือ random error ที่เกิดมาจากสภาพแวดล้อมภายนอกองค์กร ซึ่งความคลาดเคลื่อนภายนอกนี้จะสมมติให้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับศูนย์

$$\begin{aligned} \text{นั่นคือ } \ln \varepsilon_{it} &= \ln u_{it} + \ln v_{it} & (2) \\ \text{โดยที่ } \sum_t \ln v_{it} &= 0 \end{aligned}$$

จากนั้นจะทำการคำนวณหาค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในของแต่ละธนาคารในแต่ละปี ดังต่อไปนี้

$$\ln \bar{u}_{it} = \sum_{k \neq t} \ln u_{ik} / (t - 1) \quad (3)$$

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายใน ($\ln \bar{u}_{it}$) ของธนาคารพาณิชย์ในแต่ละปี ดังแสดงในตารางที่ 5.2 จึงทำการจัดลำดับว่าธนาคารพาณิชย์ใดมีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุด ($\ln \bar{u}_{it}^{\min}$) ในที่นี้ค่าจำกัดความของการวัดความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์แห่งที่ i ในปีที่ t จะเท่ากับ exponential ของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุดกับค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในของธนาคารพาณิชย์แห่งที่ i ผลลัพธ์ก็คือ

$$EFF_{it} = \exp(\ln \bar{u}_{it}^{\min} - \ln \bar{u}_{it}) \quad (4)$$

ค่าของประสิทธิภาพ X จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 - 1 โดยที่ค่า 0 จะแสดงว่าธนาคารพาณิชย์แห่งที่ i ในปีที่ t มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด และค่า 1 แสดงถึงความมีประสิทธิภาพมากที่สุดของธนาคารพาณิชย์แห่งที่ i ในปีที่ t

สำหรับผลการคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ไทย ในที่นี้จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ ผลการคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ โดยเปรียบเทียบกับธนาคารที่มีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุดในปีนั้นๆ เพียงธนาคารเดียว และผลการคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพ X ในแต่ละกลุ่มธนาคาร

ตารางที่ 5.1 ค่าความคลาดเคลื่อนรวม ($\ln \varepsilon_{it}$) ของธนาคารพาณิชย์

ธนาคาร	2534	2535	2536	2537	2538	2539
ธ.กรุงเทพ	0.026746	0.023218	-0.182590	-0.047838	-0.143090	-0.100695
ธ.กสิกรไทย	-0.083334	-0.079354	0.052464	0.104046	0.188379	0.098775
ธ.ไทยพาณิชย์	0.138904	-0.102045	0.160593	0.248393	0.201244	0.211384
ธ.กรุงไทย	0.091529	0.122137	0.104396	-0.061236	0.057275	-0.007560
ธ.กรุงศรีอยุธยา	0.114469	0.115994	0.112693	-0.012657	0.056952	0.010009
ธ.ทหารไทย	-0.024206	0.143366	0.123350	0.106038	0.070295	0.007144
ธ.มหานคร	0.014131	-0.245851	-0.524908	-0.582595	-0.549166	-0.537298
ธ.นครหลวงไทย	-0.429648	0.001962	0.036544	0.088563	0.022996	0.132847
ธ.ศรีนคร	0.036495	0.040522	0.003062	-0.030444	-0.002508	0.085940
ธ.กรุงเทพพาณิชย์การ	0.127421	0.011978	-0.032972	0.032916	-0.115096	0.180657
ธ.เอเชีย	-0.213189	-0.121121	0.070269	-0.072867	-0.058761	-0.194498
ธ.ไทยท努	0.173051	-0.115226	0.078291	0.148684	0.130514	0.015769
ธ.สหธนาคาร	0.204887	0.141371	0.270415	0.270775	0.275401	0.266742
ธ.นครธน	-0.062949	0.052537	-0.066745	-0.062486	-0.133553	0.021418
ธ.แหลมทอง	-0.114309	0.010560	-0.204862	-0.129294	-0.000927	-0.181661

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 5.2 ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายใน ($\ln \bar{n}_{it}$) ของธนาคารพาณิชย์

ธนาคาร	2534	2535	2536	2537	2538	2539
ขนาดใหญ่						
ธ.กรุงเทพ	-0.090199	-0.089493	-0.048332	-0.075282	-0.056232	-0.064711
ธ.กสิกรไทย	0.007286	0.070206	0.045702	0.035386	0.018519	0.036440
ธ.ไทยพาณิชย์	0.164114	0.192104	0.139576	0.122016	0.131446	0.129418
ธ.กรุงไทย	0.043002	0.036881	0.040429	0.073555	0.049853	0.062820
ขนาดกลาง						
ธ.กรุงศรีอยุธยา	0.056588	0.056293	0.056944	0.082014	0.068092	0.077480
ธ.ทหารไทย	0.090039	0.056524	0.060527	0.063990	0.071138	0.083769
ธ.มหานคร	-0.487964	-0.435967	-0.380156	-0.368618	-0.375304	-0.377678
ธ.นครหลวงไทย	0.056582	-0.029740	-0.036656	-0.047060	-0.033946	-0.279583
ธ.ศรีนคร	0.019314	0.018509	0.026001	0.032702	0.027115	0.009425
ธ.กรุงเทพพาณิชย์การ	0.015497	0.038585	0.047575	0.034398	0.064000	0.004849
ขนาดเล็ก						
ธ.เอเชีย	-0.075387	-0.093800	-0.132078	-0.103451	-0.105762	-0.079125
ธ.ไทยทุน	0.051612	0.109267	0.070564	0.056485	0.060119	0.083063
ธ.สหธนาคาร	0.244941	0.257644	0.231835	0.231763	0.230838	0.232570
ธ.นครธน	-0.039566	-0.062663	-0.038807	-0.039658	-0.025445	-0.054639
ธ.แหลมทอง	-0.101237	-0.126211	-0.083126	-0.098240	-0.123913	-0.067191

ที่มา : จากการคำนวณ

5.1.1 ความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์โดยเปรียบเทียบกับธนาคารที่มีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุดในปีนั้น ๆ เพียงธนาคารเดียว

จากตารางที่ 5.2 เมื่อทำการจัดลำดับของธนาคารพาณิชย์ที่มีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุดในแต่ละปี จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 - 2539 ธนาคารมหานครมีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่ต่ำที่สุด โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -0.368618 ถึง -0.487964 ดังนั้นในกรณีนี้จึงจะทำการคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งโดยเปรียบเทียบกับธนาคารมหานคร ซึ่งผลการคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพได้แสดงไว้ในตารางที่ 5.3 และจากตารางจะเห็นได้ว่า ธนาคารมหานครเป็นธนาคารที่มีประสิทธิภาพ X สูงที่สุดในระบบธนาคารพาณิชย์ไทย ทั้งนี้เนื่องมาจากว่า ในการประมาณค่าฟังก์ชันต้นทุนของธนาคารพาณิชย์ในแต่ละปีนั้น จะพบว่าค่าความคลาดเคลื่อนของธนาคารมหานครโดยส่วนมากจะมีค่าเป็นลบ ซึ่งหมายความว่าต้นทุนในการดำเนินงานของธนาคารมหานครที่เกิดขึ้นจริงโดยเฉลี่ยมีค่าต่ำกว่าต้นทุนในการดำเนินงานรวมของระบบธนาคารพาณิชย์ที่ประมาณขึ้นมา ซึ่งในกรณีนี้สามารถอธิบายได้ว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อต้นทุนในการดำเนินงานของธนาคารมหานคร ที่นอกเหนือไปจากปริมาณผลผลิต ที่ส่งผลให้ธนาคารมีต้นทุนในการดำเนินงานที่ต่ำกว่าธนาคารพาณิชย์แห่งอื่นนั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะว่าธนาคารมหานครมีผลิตภาพ (productivity) ของแรงงานเหนือกว่าธนาคารพาณิชย์แห่งอื่น กล่าวคือ เมื่อมีการนำค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน รายได้ กำไรสุทธิ สินทรัพย์ เงินฝาก และเงินให้สินเชื่อ มาหาค่าเฉลี่ยต่อพนักงานหนึ่งคน โดยสัดส่วนดังกล่าวนี้จะแสดงให้เห็นถึงผลิตภาพของแรงงาน ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพที่แท้จริงขององค์กรและเป็นการลดความเบี่ยงเบนที่อาจจะเกิดขึ้นจากขนาดขององค์กรลงได้⁴³ จากตารางที่ 5.4 จะเห็นได้ว่า ธนาคารมหานครมีผลิตภาพของแรงงานสูงที่สุด รองลงมาคือ ธนาคารกรุงเทพ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าการที่ธนาคารมหานครมีต้นทุนในการดำเนินงานที่ต่ำนั้นเนื่องมาจากการที่แรงงานของธนาคารมีผลิตภาพที่สูงนั่นเอง ด้วยเหตุนี้เมื่อมีการนำเอาค่าความคลาดเคลื่อนดังกล่าวมาคำนวณเพื่อหาค่าความมีประสิทธิภาพ X จึงส่งผลให้ความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารมีค่าสูงที่สุดด้วยเช่นกัน

⁴³ "ธนาคารไทยพาณิชย์ ธนาคารแห่งปี 2539 , มหานคร แชมป์ประสิทธิภาพ , กรุงเทพมหานครเงินเก่งสุด , กรุงเทพฯ/กลสิกรไทย ภาพพจน์ดีที่สุดใน , การเงินธนาคาร 15(กันยายน 2539) : หน้า 167. (อ้างแล้ว)

ตารางที่ 5.3 ค่าความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ $EFF_{it} = \exp(\ln \bar{u}_{it}^{\min} - \ln \bar{u}_{it})$
 โดยเปรียบเทียบกับธนาคารที่มีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุดในปีนั้น ๆ เพียงธนาคารเดียว

ธนาคาร	2534	2535	2536	2537	2538	2539
ขนาดใหญ่						
ธ.กรุงเทพ	0.672	0.707	0.718	0.746	0.727	0.731
ธ.กสิกรไทย	0.609	0.602	0.653	0.668	0.674	0.661
ธ.ไทยพาณิชย์	0.521	0.534	0.595	0.612	0.602	0.602
ธ.กรุงไทย	0.588	0.623	0.657	0.643	0.654	0.644
ขนาดกลาง						
ธ.กรุงศรีอยุธยา	0.580	0.611	0.646	0.637	0.642	0.634
ธ.ทหารไทย	0.561	0.611	0.643	0.649	0.640	0.630
ธ.มหานคร	1	1	1	1	1	1
ธ.นครหลวงไทย	0.580	0.666	0.709	0.725	0.711	0.906
ธ.ศรีนคร	0.602	0.635	0.666	0.669	0.669	0.676
ธ.กรุงเทพฯพาณิชย์การ	0.604	0.622	0.652	0.668	0.644	0.682
ขนาดเล็ก						
ธ.เอเชีย	0.662	0.710	0.780	0.767	0.764	0.742
ธ.ไทยท努	0.583	0.580	0.637	0.654	0.647	0.631
ธ.สหธนาคาร	0.480	0.500	0.542	0.549	0.545	0.543
ธ.นครธน	0.639	0.688	0.711	0.720	0.705	0.724
ธ.แหลมทอง	0.679	0.734	0.743	0.763	0.778	0.733

ที่มา : จากการคำนวณ

ตารางที่ 5.4 ค่าเฉลี่ยของผลิตภาพของแรงงาน (Productivity) ของธนาคารพาณิชย์ในช่วงเวลา 6 ปี (2534 - 2539)

หน่วย : ล้านบาท

ธนาคารพาณิชย์	ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานต่อ		รายได้ทั้งหมดต่อ		กำไรสุทธิต่อ		สินทรัพย์ต่อ		เงินฝากต่อ		เงินให้สินเชื่อต่อ		รวม
	จำนวนพนักงาน		จำนวนพนักงาน		จำนวนพนักงาน		จำนวนพนักงาน		จำนวนพนักงาน		จำนวนพนักงาน		
ธนาคารกรุงเทพ	0.618	12	1.710	2	0.596	2	34.241	2	25.282	3	27.679	2	23
ธนาคารกสิกรไทย	0.631	14	1.482	3	0.509	3	30.075	6	24.008	4	24.722	4	34
ธนาคารไทยพาณิชย์	0.630	13	1.377	4	0.485	4	30.659	5	23.256	6	24.216	6	38
ธนาคารกรุงไทย	0.562	10	1.262	6	0.377	7	30.956	3	25.534	2	24.743	5	33
ธนาคารกรุงศรีอยุธยา	0.534	7	1.104	9	0.354	8	28.668	9	23.657	5	23.750	7	45
ธนาคารทหารไทย	0.505	5	1.161	8	0.378	6	27.392	10	21.152	9	22.045	9	47
ธนาคารมหานคร	0.547	9	1.835	1	0.770	1	54.319	1	39.391	1	45.298	1	14
ธนาคารนครหลวงไทย	0.512	6	1.225	7	0.428	5	29.163	7	21.366	7	22.655	8	40
ธนาคารศรีนคร	0.430	2	0.777	13	0.164	12	24.783	13	18.249	13	19.848	13	66
ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ	0.470	3	0.622	15	-0.766	14	26.566	12	19.672	11	20.331	12	77
ธนาคารเอเชีย	0.588	11	1.294	5	0.354	8	30.934	4	21.194	8	25.061	3	39
ธนาคารไทยธนุ	0.537	8	0.927	11	0.226	10	24.306	14	17.394	14	19.811	14	71
ธนาคารสหธนาคาร	0.407	1	0.632	14	0.132	13	15.808	15	11.298	15	12.262	15	73
ธนาคารนครธน	0.487	4	0.915	12	0.271	9	27.098	11	19.539	12	21.566	10	58
ธนาคารแหลมทอง	0.650	15	0.953	10	0.175	11	28.729	8	21.129	10	20.523	11	65

ที่มา : จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาในช่วงปี 2539 ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศประสบกับปัญหาภาวะเศรษฐกิจมีการชะลอตัวลง อันเนื่องมาจากปัญหาการลดลงของการส่งออก ปัญหาเงินเฟ้อ และการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด รวมไปถึงปัญหาวิกฤติการณ์ทางการเงิน นับตั้งแต่ปัญหาของธนาคารกรุงเทพ พาณิชยการ ปัญหาการขยายตัวอย่างรวดเร็วของหนี้ภาคเอกชน ปัญหาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ปัญหาการเพิ่มขึ้นของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสถาบันการเงิน ตลอดจนปัญหาการขาดสภาพคล่อง ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อการทำงานของธนาคารพาณิชย์ทุกธนาคาร แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ในครั้งนี้ได้พิจารณาในช่วงปี 2534–2539 ซึ่งช่วงเวลาโดยส่วนใหญ่อยู่นั้นอยู่ในช่วงที่ประเทศไม่ได้ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประกอบกับในการคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ในการศึกษานี้จะเป็นการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายใน ($\ln \bar{u}_{it}$) ของแต่ละธนาคารในแต่ละปี ซึ่งการคำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนภายในดังกล่าวนี้ จะไม่นำปีที่กำลังพิจารณามาคำนวณ ยกตัวอย่างเช่น ในการหาค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในของธนาคารพาณิชย์แห่งที่ i ในปี พ.ศ. 2534 จะคำนวณจากข้อมูลในปี 2535 – 2539 คือ ข้อมูลในช่วง 5 ปี เฉลี่ย ซึ่งการคำนวณด้วยวิธีดังกล่าวนี้จะช่วยลดความผันผวนที่จะเกิดขึ้นในกรณีที่ค่าความคลาดเคลื่อนในปีใดปีหนึ่งมีค่าที่สูงหรือต่ำผิดปกติจนเกินไป ในกรณีนี้ก็เช่นเดียวกัน การหาค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในของธนาคารพาณิชย์ในปี 2539 ก็คำนวณจากข้อมูลในปี 2534 – 2538 ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในปี 2539 นั้นจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาในครั้งนี้ไม่มากเท่าใดนัก ดังนั้นจากเหตุผลที่กล่าวมาจึงสรุปได้ว่าธนาคารมหานครเป็นธนาคารที่มีประสิทธิภาพ X สูงที่สุดในระบบธนาคารพาณิชย์ไทย

5.1.2 ความมีประสิทธิภาพ X แยกตามกลุ่มธนาคาร

การคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารในกรณีนี้ จะเป็นการแยกพิจารณาเป็นรายกลุ่มธนาคาร กล่าวคือจะทำการวัดความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์แต่ละแห่งภายในกลุ่มธนาคารเดียวกัน โดยเปรียบเทียบกับธนาคารพาณิชย์ที่มีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุดของแต่ละกลุ่มนั้นๆ ดังนั้นในกรณีนี้ก็จะได้ว่าในแต่ละปี จะมีธนาคารพาณิชย์ที่มีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุด 3 ธนาคารที่มาจากแต่ละกลุ่ม

เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นกลุ่มธนาคารที่มีสินทรัพย์มากกว่าหกแสนล้านบาทขึ้นไป จากตารางที่ 5.2 จะพบว่าธนาคารกรุงเทพ มีค่าเฉลี่ยของ

ความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุดในกลุ่ม โดยมีค่าอยู่ระหว่าง -0.099011 ถึง -0.048332 ในช่วงปี 2534 – 2539 เมื่อทำการคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์แห่งอื่นๆ ที่อยู่ภายในกลุ่มโดยเปรียบเทียบกับธนาคารกรุงเทพ ผลการคำนวณแสดงไว้ในตารางที่ 5.5 จากตารางจะเห็นได้ว่า ธนาคารกรุงเทพ เป็นธนาคารที่มีประสิทธิภาพ X สูงที่สุด รองลงมาคือ ธนาคารกสิกรไทย ธนาคารกรุงไทย และธนาคารไทยพาณิชย์ ในช่วงปี 2534 - 2539

สำหรับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง เป็นกลุ่มที่มีสินทรัพย์ตั้งแต่สี่แสนล้านบาทขึ้นไป แต่ไม่ถึงหกแสนล้านบาท เมื่อพิจารณาจากตารางที่ 5.2 จะพบว่า ธนาคารมหานคร มีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุดในกลุ่ม ดังนั้นการคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์แห่งอื่นๆ ที่อยู่ภายในกลุ่มก็จะเปรียบเทียบกับธนาคารมหานคร และจากตารางที่ 5.5 จะเห็นได้ว่าธนาคารมหานครมีประสิทธิภาพ X สูงที่สุด รองลงมาคือธนาคารนครหลวงไทยในทุกปีที่พิจารณา

ในส่วนของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก เป็นกลุ่มธนาคารที่มีสินทรัพย์น้อยกว่าหนึ่งแสนห้าหมื่นล้านบาท ผลจากการคำนวณหาค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในของแต่ละธนาคารในแต่ละปี จากตารางที่ 5.2 นั้นพบว่า ธนาคารเอเชียและธนาคารแหลมทอง เป็นธนาคารที่มีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่ต่ำที่สุด โดยธนาคารเอเชียมีค่าที่ต่ำที่สุดในปี 2534 2535 และ 2538 ส่วนธนาคารแหลมทอง มีค่าที่ต่ำที่สุดในปี 2536 2537 และ 2539 ดังนั้นในการคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพ X จึงแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับว่าในปีที่คำนวณนั้นธนาคารพาณิชย์แห่งใดมีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่ต่ำที่สุด ซึ่งผลจากการคำนวณได้แสดงไว้ในตารางที่ 5.5 และจากตารางก็พบว่า ธนาคารเอเชีย และธนาคารแหลมทอง มีประสิทธิภาพ X สูงที่สุดภายในกลุ่ม รองลงมาคือ ธนาคารนครธน ธนาคารไทยทุนและธนาคารสหธนาคาร

ตารางที่ 5.5 ค่าความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์แยกตามกลุ่มธนาคาร โดยเปรียบเทียบ
กับธนาคารที่มีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุดในแต่ละกลุ่มธนาคาร

ธนาคาร	2534	2535	2536	2537	2538	2539
ขนาดใหญ่						
ธ.กรุงเทพ	1	1	1	1	1	1
ธ.กสิกรไทย	0.907	0.851	0.910	0.895	0.928	0.904
ธ.ไทยพาณิชย์	0.775	0.754	0.829	0.821	0.829	0.823
ธ.กรุงไทย	0.875	0.881	0.915	0.862	0.899	0.880
ขนาดกลาง						
ธ.กรุงศรีอยุธยา	0.580	0.611	0.646	0.637	0.642	0.634
ธ.ทหารไทย	0.561	0.611	0.643	0.649	0.640	0.630
ธ.มหานคร	1	1	1	1	1	1
ธ.นครหลวงไทย	0.580	0.666	0.709	0.725	0.711	0.906
ธ.ศรีนคร	0.602	0.635	0.666	0.669	0.669	0.676
ธ.กรุงเทพพาณิชย์การ	0.604	0.622	0.652	0.668	0.644	0.682
ขนาดเล็ก						
ธ.เอเชีย	0.974	0.968	1	1	0.982	1
ธ.ไทยทุน	0.858	0.790	0.816	0.852	0.832	0.850
ธ.สหธนาคาร	0.707	0.681	0.695	0.715	0.701	0.732
ธ.นครธน	0.940	0.938	0.911	0.938	0.906	0.976
ธ.แหลมทอง	1	1	0.952	0.995	1	0.988

ที่มา : จากการคำนวณ

5.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความมีประสิทธิภาพ X กับ ตัวแปรที่คาดว่าจะมีผลต่อความมีประสิทธิภาพ

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมีประสิทธิภาพ X กับตัวแปรต่างๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อความมีประสิทธิภาพ ในที่นี่จะใช้วิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square : OLS) ข้อมูลที่ใช้จะเป็นข้อมูลแบบ Pooled Data ซึ่งความสัมพันธ์ของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ดังสมการที่ (5)

$$EFF = \beta_0 + \beta_1 EQUIP + \beta_2 PE + \beta_3 NEAST + \beta_4 BRANCH + \beta_5 EQUITY + \beta_6 LAW + \omega \quad (5)$$

สำหรับผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์จากสมการดังกล่าว ในที่นี่จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกัน คือ ผลการศึกษาในกรณีของระบบธนาคารพาณิชย์ไทย และผลการศึกษาที่แยกพิจารณาตามกลุ่มธนาคาร ซึ่งสาเหตุของการแยกการพิจารณาออกเป็น 2 ส่วนดังกล่าวนี้ก็เนื่องมาจากว่าในการคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพ X ที่ได้จากการคำนวณในหัวข้อที่ 5.1 นั้น ได้แยกการคำนวณออกเป็น 2 กลุ่ม คือ การคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารโดยเปรียบเทียบกับธนาคารที่มีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุดในปีนั้นๆ เพียงธนาคารเดียว และการคำนวณหาค่าความมีประสิทธิภาพ X ของแต่ละกลุ่มธนาคาร โดยเปรียบเทียบกับธนาคารที่มีค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนภายในที่น้อยที่สุดของแต่ละกลุ่ม ดังนั้นค่าของความมีประสิทธิภาพ X ที่ได้จึงมีค่าไม่เท่ากันในแต่ละกรณี ด้วยเหตุนี้ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของความมีประสิทธิภาพ X กับตัวแปรอิสระต่างๆ จึงต้องแยกพิจารณาออกเป็น 2 กรณีด้วยเช่นกัน

5.2.1 ผลการศึกษาในกรณีของระบบธนาคารพาณิชย์

ในกรณีนี้ค่าของความมีประสิทธิภาพ X ที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความมีประสิทธิภาพกับตัวแปรอิสระต่างๆ ที่ได้กำหนดขึ้นก็คือค่าที่แสดงไว้ในตารางที่ 5.3 และผลจากการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรในสมการที่ (5) จะแสดงไว้ในตารางที่ 5.6 จากตารางจะพบว่า ค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.695 และ Adjusted R^2 มีค่าเท่ากับ 0.669 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระต่างๆ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามหรือความมีประสิทธิภาพ X ได้ด้วย

ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 69.5 และเมื่อพิจารณาถึงค่า F-statistic ซึ่งมีค่าเท่ากับ 26.436 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ. ระดับ 0.01 ในกรณีนี้จึงกล่าวได้ว่าสมการนี้มีความน่าเชื่อถือถึงร้อยละ 99 ในส่วนของค่า D.W. นั้นมีค่าเท่ากับ 2.099 แสดงว่าไม่มีปัญหา Autocorrelation ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าสมการถดถอยนี้เป็นสมการที่สามารถนำมาใช้ได้ดีสมการหนึ่ง

สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่อจำนวนพนักงาน (EQUIP) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.061 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ. ระดับ 0.10 (ค่า t - statistic = 1.746) หมายความว่าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่อจำนวนพนักงานสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของระบบธนาคารพาณิชย์ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 91 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกตรงตามที่คาดไว้ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้น 1.061% ทั้งนี้เนื่องจากว่าสัดส่วนดังกล่าวเป็นตัวแปรที่ใช้อธิบายถึงระดับของความทันสมัยของอุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงานต่างๆ ดังนั้นเมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น แสดงว่าธนาคารพาณิชย์มีเครื่องใช้สำนักงานที่ทันสมัย อันจะเป็นแรงจูงใจให้พนักงานเกิดความรู้สึกว่ามีเครื่องมือที่จะช่วยแบ่งเบาภาระในการทำงาน ทำให้พวกเขาารู้สึกว่าได้ลดการใช้แรงงานของตนเองลง อีกทั้งยังทำให้การทำงานมีความสะดวกและคล่องตัวมากขึ้น เพราะฉะนั้นจึงส่งผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ควมมีประสิทธิภาพ X จึงเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานต่อจำนวนพนักงาน (PE) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.323 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ. ระดับ 0.10 (ค่า t - statistic = 1.837) หมายความว่าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานต่อจำนวนพนักงานสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของระบบธนาคารพาณิชย์ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 93 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกตรงตามที่คาดไว้ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้น 0.323 % แสดงให้เห็นว่าถ้าผลตอบแทนที่พนักงานได้รับการทำงานเพิ่มขึ้นจะเป็นแรงจูงใจให้พนักงานเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการทำงาน เขาก็จะยินดีที่จะทำงานอย่างเต็มความสามารถ ซึ่งจะส่งผลให้ธนาคารมีประสิทธิภาพ X มากขึ้นด้วยเช่นกัน

ตารางที่ 5.6 ผลสมการ Regression ของระบบธนาคารพาณิชย์

LS // Dependent Variable is EFF

Independent Variable	Coefficient
C	0.224
	(2.332)
EQUIP	1.061
	(1.746)**
PE	0.323
	(1.837)**
NEAST	-1.689
	(-1.966)**
BRANCH	0.009
	(4.890)****
EQUITY	-0.048
	(-0.563)
LAW	0.030
	(1.621)*
AR(1)	0.804
	(12.639)
R ²	= 0.695
Adjusted R ²	= 0.669
D.W.	= 2.099
F - statistic	= 26.436
Prob(F - statistic)	= 0.000

หมายเหตุ **** ระดับความเชื่อมั่น 99% ** ระดับความเชื่อมั่น 90%
 *** ระดับความเชื่อมั่น 95% * ระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 90%
 ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t - statistic

สัดส่วนของสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์รวม (NEAST) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -1.689 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.10 (ค่า t -statistic = -1.966) หมายความว่าสัดส่วนของสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์รวมสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของระบบธนาคารพาณิชย์ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 94 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบซึ่งตรงกันข้ามกับที่คาดไว้ กล่าวคือ เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ ถ้าสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพ X ลดลง 1.689% ทั้งนี้เป็นเพราะว่าสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์นั้นจะประกอบไปด้วย ที่ดินที่ใช้ปลูกสร้างอาคารสำนักงาน การลงทุนในเครื่องใช้สำนักงาน การตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ รวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งจะมีสัดส่วนโดยเฉลี่ยร้อยละ 33.08 ของสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ทั้งหมด และสินทรัพย์เหล่านี้จัดได้ว่าเป็นสินทรัพย์ที่หมุนเวียนได้ยากและมีความเสี่ยงสูง ดังนั้นเมื่อธนาคารมีการลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้เพิ่มขึ้นก็จะส่งผลให้ธนาคารมีค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย เพราะฉะนั้นการลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้จึงเพิ่มต้นทุนให้กับธนาคารมากกว่าที่จะกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน ดังนั้นสัมประสิทธิ์ที่ได้จึงมีค่าเป็นลบ ซึ่งหมายถึงว่าควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์นั้นลดลง เนื่องจากธนาคารมีต้นทุนที่สูงขึ้นโดยไม่จำเป็น

สัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อสาขา (BRANCH) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.009 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (ค่า t -statistic = 4.890) หมายความว่า สัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อสาขาสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของระบบธนาคารพาณิชย์ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ในส่วนของทิศทางความสัมพันธ์คาดว่าอาจเป็นได้ทั้งค่าบวกและค่าลบ ซึ่งในกรณีนี้ผลปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก นั่นคือ เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ ถ้าสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้น 0.009% นั่นก็หมายความว่า การที่มีสัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อสาขาที่เพิ่มขึ้น จะส่งผลให้โอกาสที่จะทำงานผิดพลาดนั้นมีไม่มากนัก ดังนั้นจึงทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X เพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

สัดส่วนของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ต่อสินทรัพย์รวม (EQUITY) จากการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนนี้ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ค่าสัมประสิทธิ์ = -0.048 และค่า t -statistic = -0.563) ดังนั้นใน

กรณีนี้จึงแสดงว่าสัดส่วนของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์รวม ไม่มีผลกระทบต่อความมีประสิทธิภาพ X ของระบบธนาคารพาณิชย์

ตัวแปรหุ่นที่แสดงถึงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (LAW) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.030 และค่า t - statistic เท่ากับ 1.621 หมายความว่า พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความมีประสิทธิภาพ X ของระบบธนาคารพาณิชย์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 89 นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ในปี พ.ศ. 2535 จะส่งผลให้ความมีประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้น 0.030 % เนื่องจากการปรับปรุงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์นั้นมีจุดประสงค์เพื่อขยายขอบเขตการประกอบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ รวมไปถึงการปรับปรุงข้อกำหนดต่างๆ ในการประกอบธุรกิจซึ่งจะมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ผู้บริหารต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเตรียมพร้อมที่จะขยายขอบเขตในการประกอบธุรกิจตามที่กฎหมายกำหนด อีกทั้งยังเป็นการเตรียมพร้อมเพื่อแข่งขันกับสถาบันการเงินอื่นที่จะเข้ามาประกอบการในอนาคต ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ จึงเป็นปัจจัยที่มีส่วนกระตุ้นให้ความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารเพิ่มขึ้นได้เช่นกัน

5.2.2 ผลการศึกษาแยกพิจารณาตามกลุ่มธนาคาร

ในกรณีนี้ค่าของความมีประสิทธิภาพ X ที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความมีประสิทธิภาพ X กับตัวแปรอิสระต่างๆ ที่ได้กำหนดขึ้น ก็คือค่าที่แสดงไว้ในตารางที่ 5.5 ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มธนาคาร สำหรับผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการดังกล่าว จะเสนอเป็นลำดับดังต่อไปนี้

↳ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่

ผลสมการ Regression ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ จากตารางที่ 5.7 พบว่าค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.919 และค่า Adjusted R^2 มีค่าเท่ากับ 0.891 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระต่างๆ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามหรือความมีประสิทธิภาพ X ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 91.9 และเมื่อพิจารณาถึงค่า F - statistic ซึ่งมีค่าเท่ากับ 32.530 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ. ระดับ 0.01 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า สมการนี้มีความน่าเชื่อถือถึงร้อยละ 99 ใน

ส่วนของค่า D.W. นั้นมีค่าเท่ากับ 2.663 ซึ่งตกอยู่ในช่วง Uncertainty Region ซึ่งไม่สามารถสรุปได้ว่ามีปัญหา Autocorrelation เกิดขึ้นหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามสมการที่ได้นี้ก็ยังสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ได้อย่างดี เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่อจำนวนพนักงาน (EQUIP) จากการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนนี้ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ (มีค่าสัมประสิทธิ์ = -0.282 และค่า t - statistic = -0.538) แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่อจำนวนพนักงาน ซึ่งเป็นตัวแปรที่ใช้อธิบายถึงระดับความทันสมัยของเครื่องใช้ภายในสำนักงาน ไม่มีผลกระทบต่อระดับของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าธนาคารพาณิชย์กลุ่มนี้ได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการดำเนินงานของธนาคารอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ดังนั้นในทุกขั้นตอนของการดำเนินงานจึงมีเครื่องใช้สำนักงานที่ทันสมัยเพื่อรองรับการปฏิบัติงานของพนักงานอย่างเต็มที่ ด้วยเหตุนี้พนักงานของธนาคารจึงไม่ได้เกิดแรงจูงใจในการทำงานที่มากขึ้นไปกว่าเดิม

สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานต่อจำนวนพนักงาน (PE) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.565 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ. ระดับ 0.01 (ค่า t - statistic = 4.903) แสดงว่าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานต่อจำนวนพนักงานสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และมีเครื่องหมายเป็นบวกตรงตามที่คาดไว้ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้น 0.565 % ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ผลตอบแทนที่พนักงานจะได้รับจากองค์กรเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้พนักงานเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการทำงาน อันจะนำไปสู่ควมมีประสิทธิภาพ X ขององค์กรในที่สุด

ตารางที่ 5.7 ผลสมการ Regression ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่

LS // Dependent Variable is EFF

Independent Variable	Coefficient
C	0.639
	(9.477)
EQUIP	-0.282
	(-0.538)
PE	0.565
	(4.903)****
NEAST	-2.365
	(-3.900)****
BRANCH	0.004
	(3.946)****
EQUITY	-0.154
	(-3.265)****
LAW	0.003
	(0.209)
R ² = 0.919 F - statistic = 32.530	
Adjusted R ² = 0.891 Prob(F - statistic) = 0.000	
D.W. = 2.663	

หมายเหตุ **** ระดับความเชื่อมั่น 99% ** ระดับความเชื่อมั่น 90%

 *** ระดับความเชื่อมั่น 95% * ระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 90%

 ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t - statistic

สัดส่วนของสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์รวม (NEAST) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -2.365 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (ค่า t - statistic = -3.900) ซึ่งหมายความว่า สัดส่วนของสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์รวม สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และมีเครื่องหมายเป็นลบ ซึ่งตรงกันข้ามกับที่คาดไว้ กล่าวคือ เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ ถ้าสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพ X ลดลง 2.365 % ทั้งนี้เนื่องมาจากว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่จะมีการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อาทิเช่น การตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ ที่ดินที่ใช้ปลูกสร้างอาคารสำนักงาน เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ในสัดส่วนที่สูง ส่วนหนึ่งเป็นเพราะธนาคารพาณิชย์ในกลุ่มนี้มักจะเน้นในเรื่องของภาพลักษณ์ในการให้บริการเพื่อดึงดูดลูกค้า ดังนั้นจึงได้มีการลงทุนในการตกแต่งสำนักงานหรือปรับปรุงสาขาธนาคารเพื่อให้สวยงาม ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้ธนาคารมีค่าใช้จ่ายในการลงทุนมากกว่าที่จะเป็นปัจจัยที่จะกระตุ้นให้พนักงานเกิดแรงจูงใจในการทำงาน ดังนั้นธนาคารในกลุ่มนี้จึงมีต้นทุนเกิดขึ้นมากเกินกว่าความจำเป็น ซึ่งส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารลดลงได้

สัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อสาขา (BRANCH) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.004 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (ค่า t - statistic = 3.946) แสดงว่าสัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อสาขาสสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ในส่วนของทิศทางควมสัมพันธ์นั้นพบว่ามีความสัมพันธ์ในทางบวก กล่าวคือเมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ ถ้าสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1 % จะส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้น 0.004% นั่นก็หมายถึงว่า การมีสัดส่วนของพนักงานโดยเฉลี่ยในแต่ละสาขาเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้โอกาสที่จะทำงานผิดพลาดนั้นน้อยลง เนื่องจากงานจะถูกแบ่งออกเป็นส่วนย่อยๆ แต่ละคนมีหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละส่วน พนักงานในระดับเดียวกันมีหน้าที่รับผิดชอบที่ใกล้เคียงกัน ทำให้งานไม่กระจุกตัวอยู่ที่คนใดคนหนึ่งเพียงคนเดียว ดังนั้นจึงทำให้โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดในการทำงานลดลงซึ่งจะส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้นตามไปด้วย

สัดส่วนของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ต่อสินทรัพย์รวม (EQUITY) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.154 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (ค่า t - statistic = -3.265) แสดงว่าสัดส่วนของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์รวม สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมี

ประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ในส่วนของเครื่องหมายนั้นพบว่า มีเครื่องหมายเป็นลบ ซึ่งไม่ตรงตามที่คาดไว้ ดังนั้นถ้าหากว่าตัวแปรอื่นๆ ถูกกำหนดให้คงที่เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ประสิทธิภาพ X ลดลง 0.147 % ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหา Adverse Selection ในการคัดเลือกพนักงาน กล่าวคือ เงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์จะเป็นแรงกดดันให้เจ้าของกิจการต้องตั้งใจในการบริหารงานอย่างจริงจัง ดังนั้นการคัดเลือกพนักงานและเจ้าหน้าที่บริหารระดับสูงต่างๆ จึงต้องทำด้วยความรอบคอบ แต่อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงข้อมูลข่าวสารไม่สมมาตร (Asymmetric Information) ดังนั้นพนักงานที่ผ่านการคัดเลือกเข้ามาทำงานจึงอาจมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ขาดความรอบคอบในการทำงาน ดังนั้นจึงส่งผลให้การปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้การที่สัดส่วนของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์รวมที่มากจึงไม่ได้มีผลต่อการทำงานของพนักงานเหล่านี้ อีกทั้งยังทำให้ธนาคารต้องเสียเวลาในการติดตามดูแล ควบคุมพฤติกรรมของพนักงานเหล่านี้อีกด้วย ดังนั้นจึงส่งผลให้ประสิทธิภาพ X ของธนาคารลดลงได้

ตัวแปรหุ่นที่แสดงถึงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (LAW) จากการประมาณค่าพบว่า ตัวแปรนี้ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพ X ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ (มีค่าสัมประสิทธิ์ = 0.003 และค่า $t - statistic = 0.209$) ในกรณีนี้แสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ในปี พ.ศ. 2535 นั้นไม่ได้มีผลต่อการพัฒนาประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์กลุ่มนี้ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของตนเองตลอดเวลาอยู่แล้ว ยกตัวอย่างเช่น การริเริ่มเงินจริงของธนาคารกสิกรไทย หรือการยุบฝ่ายหรือส่วนงานต่างๆ ของธนาคารออกไปตั้งเป็นบริษัทใหม่ขึ้น ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน ดังจะเห็นได้จาก บริษัท ไทยพาณิชย์ธนภัทร จำกัด ที่แยกมาจากฝ่ายบัตรเครดิตของธนาคารไทยพาณิชย์ หรือ บริษัท กรุงไทย แอนด์ คอมพิวเตอร์ เซอร์วิส จำกัด ที่แยกมาจากฝ่ายคอมพิวเตอร์ของธนาคารกรุงไทย เป็นต้น เพราะฉะนั้น การปรับปรุงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์จึงไม่ได้มีผลต่อประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ในกลุ่มนี้มากเท่าไรนัก แต่ในส่วนของทิศทางความสัมพันธ์นั้น พบว่า มีเครื่องหมายเป็นบวก ซึ่งพอจะบอกได้ว่าการปรับปรุงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์จะมีส่วนช่วยให้ประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้นได้

↳ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง

จากตารางที่ 5.8 แสดงผลสมการ Regression ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง จากตารางจะพบว่า ค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.855 และ Adjusted R^2 มีค่าเท่ากับ 0.818 นั่นก็หมายถึงว่า ตัวแปรอิสระต่างๆ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามหรือความมีประสิทธิภาพ X ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 85.5 และเมื่อพิจารณาค่า F - statistic ซึ่งมีค่าเท่ากับ 22.872 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ. ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่าสมการนี้มีความน่าเชื่อถือถึงร้อยละ 99 ในส่วนของค่า D.W. นั้นมีค่าเท่ากับ 1.832 ซึ่งตกอยู่ในช่วง Uncertainty Region ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะสรุปได้ว่ามีปัญหา Autocorelation เกิดขึ้นหรือไม่ สำหรับผลการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระต่างๆ สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่อจำนวนพนักงาน (EQUIP) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 2.243 ค่า t - statistic เท่ากับ 1.396 แสดงว่าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่อจำนวนพนักงานสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 82 ในส่วนของเครื่องหมายนั้นพบว่า มีเครื่องหมายบวกตรงตามที่คาดไว้ นั่นคือ เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ ถ้าสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะทำให้ความมีประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้น 2.243% ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การมีเครื่องใช้สำนักงานที่ทันสมัย จะเป็นแรงจูงใจให้พนักงานปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารเพิ่มสูงขึ้นด้วยเช่นกัน

สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานต่อจำนวนพนักงาน (PE) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.232 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ. ระดับ 0.10 (ค่า t - statistic = 1.940) แสดงว่าสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานต่อจำนวนพนักงาน สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 93 และมีเครื่องหมายเป็นบวกตรงตามที่คาดไว้ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ความมีประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้น 1.232 % ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ผลตอบแทนที่พนักงานได้รับจากองค์กรเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้พนักงานเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการทำงาน อันจะนำไปสู่ความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารในที่สุด

ตารางที่ 5.8 ผลสมการ Regression ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง

LS // Dependent Variable is EFF

Independent Variable	Coefficient
C	-0.053
	(-0.241)
EQUIP	2.243
	(1.396)*
PE	1.232
	(1.940)**
NEAST	-10.067
	(-2.878)****
BRANCH	0.016
	(3.919)****
EQUITY	-0.078
	(-0.222)
LAW	-0.001
	(-0.028)
AR(1)	0.666
	(4.377)
R ² = 0.855	F - statistic = 22.872
Adjusted R ² = 0.818	Prob(F - statistic) = 0.000
D.W. = 1.832	

หมายเหตุ **** ระดับความเชื่อมั่น 99% ** ระดับความเชื่อมั่น 90%
 *** ระดับความเชื่อมั่น 95% * ระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 90%
 ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t - statistic

สัดส่วนของสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์รวม (NEAST) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -10.067 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (ค่า t - statistic = -2.878) ซึ่งหมายความว่า สัดส่วนของสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์รวม สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และมีเครื่องหมายเป็นลบ ซึ่งตรงกันข้ามกับที่คาดไว้ กล่าวคือ เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ ถ้าสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X ลดลงถึง 10.067 % ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางจะมีอัตราการขยายตัวของจำนวนสาขา ที่สูง ดังนั้นจึงมีการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ อาทิเช่น ที่ดินที่ใช้ปลูกสร้างสำนักงาน การตกแต่งเฟอร์นิเจอร์ ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ในสัดส่วนที่สูงตามไปด้วย ซึ่งสินทรัพย์เหล่านี้ มักจะมีสภาพคล่องที่ต่ำและเป็นสินทรัพย์ที่หมุนเวียนได้ยาก ดังนั้นถ้าธนาคารพาณิชย์มีสินทรัพย์เหล่านี้ในสัดส่วนที่มากจึงเท่ากับว่ามีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น อีกทั้งยังไม่ได้มีผลต่อการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจที่ดีในการทำงานมากขึ้นอีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารลดลงตามไปด้วย

สัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อสาขา (BRANCH) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.016 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (ค่า t - statistic = 3.919) โดยสัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อสาขานี้สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ในส่วนของทิศทางความสัมพันธ์นั้นคาดว่าอาจเป็นได้ทั้งค่าบวกและค่าลบ ซึ่งในกรณีนี้ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์ในทางบวก นั้นหมายถึงว่า เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ ถ้าสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้น 0.016% แสดงให้เห็นว่า การที่มีสัดส่วนของพนักงานโดยเฉลี่ยในแต่ละสาขาสูงขึ้น จะส่งผลให้โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดจากการทำงานลดน้อยลง ซึ่งจะทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X นั้นเพิ่มขึ้นได้

สัดส่วนของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ต่อสินทรัพย์รวม (EQUITY) จากผลการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนนี้ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (มีค่าสัมประสิทธิ์ = -0.078 และค่า t - statistic = -0.222) ดังนั้นในกรณีนี้จึงแสดงว่าสัดส่วนของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์รวม ไม่มีผลกระทบต่อควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง

ตัวแปรหุ่นที่แสดงถึงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (LAW) จากการประมาณค่าพบว่า ตัวแปรนี้ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (มีค่าสัมประสิทธิ์ = -0.001 และค่า t - statistic = -0.028) ดังนั้นในกรณีนี้จึงแสดงว่าการเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ในปี พ.ศ. 2535 ไม่มีผลกระทบต่อควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง

↳ กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก

ผลสมการ Regression ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก จากตารางที่ 5.9 ค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.800 และค่า Adjusted R^2 มีค่าเท่ากับ 0.733 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรอิสระต่างๆ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามหรือควมมีประสิทธิภาพ X ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 80.0 และเมื่อพิจารณาถึงค่า F - statistic ซึ่งมีค่าเท่ากับ 12.024 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 หมายความว่าสมการนี้มีความน่าเชื่อถือถึงร้อยละ 99 ในส่วนของค่า D.W. นั้นมีค่าเท่ากับ 1.392 ซึ่งตกอยู่ในช่วง Uncertainty Region ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะสรุปได้ว่ามีปัญหา Autocorrelation เกิดขึ้นหรือไม่ สำหรับผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระต่างๆ สามารถอธิบายได้ดังนี้

สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่อจำนวนพนักงาน (EQUIP) จากผลการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนนี้ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (มีค่าสัมประสิทธิ์ = 0.196 และค่า t - statistic = 0.168) แต่อย่างไรก็ตามเครื่องหมายของตัวแปรที่ได้มีค่าเป็นบวก ซึ่งก็พอที่จะบอทิศทางของควมสัมพันธ์ได้ว่า ถ้าหากสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่อจำนวนพนักงาน ซึ่งใช้เป็นตัวแทนในเรื่องของการจัดหาอุปกรณ์เพื่อช่วยในการทำงาน มีค่าเพิ่มสูงขึ้น จะทำให้การปฏิบัติงานของพนักงานมีความสะดวกและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้ควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารเพิ่มขึ้นได้เช่นกัน

ตารางที่ 5.9 ผลสมการ Regression ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก

LS // Dependent Variable is EFF

Independent Variable	Coefficient
C	0.761
	(4.794)
EQUIP	0.196
	(0.168)
PE	0.141
	0.596
NEAST	0.530
	(0.512)
BRANCH	-0.001
	-0.321
EQUITY	1.926
	(1.977)**
LAW	-0.041
	(-1.422)*
R ² = 0.800	F - statistic = 12.042
Adjusted R ² = 0.733	Prob(F - statistic) = 0.000
D.W. = 1.392	

หมายเหตุ **** ระดับความเชื่อมั่น 99% ** ระดับความเชื่อมั่น 90%
 *** ระดับความเชื่อมั่น 95% * ระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 90%
 ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t - statistic

สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานต่อจำนวนพนักงาน (PE) จากผลการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนนี้ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (มีค่าสัมประสิทธิ์ = 0.141 และค่า t -statistic = 0.596) แต่มีเครื่องหมายเป็นบวกตรงตามที่คาดไว้ ซึ่งส่วนหนึ่งนั้นสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันระหว่างผลตอบแทนที่พนักงานได้รับกับควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคาร นั่นคือ ถ้าหากสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานต่อจำนวนพนักงานเพิ่มสูงขึ้น จะเป็นแรงจูงใจให้พนักงานเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการทำงาน ส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และในที่สุดควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารก็จะสูงตามไปด้วย

สัดส่วนของสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์รวม (NEAST) จากผลการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนนี้ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (มีค่าสัมประสิทธิ์ = 0.530 และค่า t -statistic = 0.512) แต่อย่างไรก็ตามเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์ที่ได้นั้นมีค่าเป็นบวก จึงพอที่จะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันของสัดส่วนของสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์รวมกับควมมีประสิทธิภาพ X กล่าวคือ ถ้าหากสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น ย่อมสะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของการทำงานที่ดีขึ้น อันจะส่งผลในทางบวกต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน ซึ่งจะทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารเพิ่มขึ้นได้

สัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อสาขา (BRANCH) จากผลการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนนี้ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก (มีค่าสัมประสิทธิ์ = -0.001 และค่า t -statistic = -0.321) ในส่วนของทิศทางความสัมพันธ์นั้นพบว่ามีเครื่องหมายเป็นลบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการที่สัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อสาขาเพิ่มขึ้น จะทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ในกลุ่มนี้ลดลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มธนาคารขนาดเล็กจะมีจำนวนสาขาที่ไม่มากนัก ดังนั้นถ้าหากจำนวนพนักงานมีเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้โดยเฉลี่ยในแต่ละสาขาก็จะมีพนักงานมากขึ้น ขณะที่ปริมาณงานในแต่ละสาขาไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก ทำให้พนักงานแต่ละคนมีความรับผิดชอบต่องานไม่มาก เนื่องจากปริมาณงานที่ได้รับจัดสรรนั้นลดลง ดังนั้นจึงส่งผลให้พนักงานไม่เกิดความพยายามในการทำงานเท่าที่ควร ซึ่งทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารลดลงได้

สัดส่วนของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ต่อสินทรัพย์รวม (EQUITY) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.926 และมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.10 (ค่า t - statistic = 1.977) ซึ่งหมายความว่าสัดส่วนของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์รวม สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 93 และมีเครื่องหมายเป็นบวกตรงตามที่คาดไว้ นั่นคือ เมื่อกำหนดให้ตัวแปรอื่นๆ คงที่ ถ้าสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1% จะส่งผลให้ความมีประสิทธิภาพ X เพิ่มขึ้น 1.926% ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการที่กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กมีเงินกองทุนในสัดส่วนที่สูงขึ้น จะเป็นแรงจูงใจให้เจ้าของกิจการมีความตั้งใจในการบริหารงานอย่างจริงจัง ซึ่งจะเป็นแรงกดดันให้พนักงานต้องมีความตั้งใจในการทำงานสูงขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นจึงทำให้ความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารในกลุ่มนี้เพิ่มขึ้น

ตัวแปรหุ่นที่แสดงถึงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (LAW) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.041 และค่า t - statistic เท่ากับ -1.422 นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ในปี พ.ศ. 2535 สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็ก ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 83 ในส่วนของเครื่องหมายนั้นพบว่ามีเครื่องหมายเป็นลบซึ่งตรงกันข้ามกับที่คาดไว้ แสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ในปี พ.ศ. 2535 ส่งผลให้ความมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารขนาดเล็กลดลง 0.041 % ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กนั้นยังไม่มีความพร้อมในการปรับตัวเพื่อรับการแข่งขันที่จะมีขึ้นในอนาคต ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมในหลายๆ เรื่องด้วยกัน อาทิเช่น การปรับปรุงวิธีการกำกับ ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล (BIS) หรือการขยายขอบเขตในการประกอบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เหล่านี้ส่งผลให้ธนาคารไม่สามารถปรับปรุงการบริหารงานภายในได้ทัน โดยเฉพาะปัญหาในเรื่องของ คุณภาพของสินเชื่อที่ธนาคารพาณิชย์ปล่อยออกไป ที่จะมีความเสี่ยงที่สูงขึ้น ส่งผลให้ธนาคารต้องตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญเป็นจำนวนมากขึ้น ดังนั้นจึงทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธนาคารลดลง และในที่สุดความมีประสิทธิภาพ X จึงลดลงด้วยเช่นกัน

5.2.3 ผลการศึกษาเปรียบเทียบทั้ง 3 กลุ่มธนาคาร

จากผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความมีประสิทธิภาพ X กับตัวแปรต่าง ๆ ที่คาดว่า จะเกี่ยวข้องของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่ม ดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าตัวแปร อิสระต่างๆ มีผลกระทบต่อความมีประสิทธิภาพ X ของแต่ละกลุ่มธนาคารแตกต่างกันไป ดังนั้นใน ส่วนนี้จึงทำการเปรียบเทียบผลการศึกษาของทั้ง 3 กลุ่ม เพื่อแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลของตัวแปร อิสระต่าง ๆ ที่มีต่อตัวแปรตามหรือความมีประสิทธิภาพ X ว่าจะมีความสอดคล้องหรือแตกต่างกัน อย่างไรบ้างในแต่ละกลุ่มธนาคาร โดยจะพิจารณาเป็นลำดับดังต่อไปนี้ (ดูตารางที่ 5.10)

1. **สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่อจำนวนพนักงาน (EQUIP)** ในกลุ่ม ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่พบว่าตัวแปรนี้ไม่สามารถอธิบายถึงความมีประสิทธิภาพ X ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่จะมีความพร้อม ในเรื่องของการจัดหาอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานอยู่แล้ว ดังนั้นจึงทำให้ตัว แปรนี้ไม่มีผลต่อความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารมากเท่าใดนัก ในส่วนของกลุ่มธนาคาร พาณิชย์ขนาดกลาง และขนาดเล็กนั้น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีเครื่องหมายเป็นบวก ซึ่งแสดงให้ เห็นถึงความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันของตัวแปรนี้กับความมีประสิทธิภาพ X กล่าวคือ ถ้าสัดส่วน ของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ต่อจำนวนพนักงานมีค่าเพิ่มขึ้น จะส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำงาน ของพนักงาน ที่จะมีเครื่องใช้สำนักงานที่จะช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงาน อันจะทำให้การ ปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ดังนั้นความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ทั้ง 2 กลุ่มนี้ จึงเพิ่มสูงขึ้น แต่อย่างไรก็ตามตัวแปรนี้ไม่สามารถอธิบายถึงความมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่ม ธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. **สัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานต่อจำนวนพนักงาน (PE)** จากผลการ ประเมินค่าพบว่าตัวแปรนี้ให้ผลสอดคล้องกันทั้ง 3 กลุ่มธนาคาร กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มี เครื่องหมายเป็นบวกซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลตอบแทนที่พนักงานได้รับจากองค์กรซึ่งในที่นี้จะ พิจารณาจากสัดส่วนของค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับพนักงานต่อจำนวนพนักงาน จะมีผลต่อการกระตุ้นให้ พนักงานเกิดแรงจูงใจที่ดีในการทำงาน ดังนั้นเมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มสูงขึ้น จึงทำให้ความมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ทั้ง 3 กลุ่ม เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตาม ตัวแปรนี้ไม่สามารถ อธิบายความมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5.10 ผลสมการ Regression เปรียบเทียบทั้ง 3 กลุ่มธนาคาร

LS // Dependent Variable is EFF

Independent Variable	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
	Coefficient	Coefficient	Coefficient
C	0.639 (9.477)	-0.053 (-0.241)	0.761 (4.794)
EQUIP	-0.282 (-0.538)	2.243 (1.396)*	0.196 (0.168)
PE	0.565 (4.903)****	1.232 (1.940)**	0.141 0.596
NEAST	-2.365 (-3.900)****	-10.067 (-2.878)****	0.530 (0.512)
BRANCH	0.004 (3.946)****	0.016 (3.919)****	-0.001 -0.321
EQUITY	-0.154 (-3.265)****	-0.078 (-0.222)	1.926 (1.977)**
LAW	0.003 (0.209)	-0.001 (-0.028)	-0.041 (-1.422)*

หมายเหตุ **** ระดับความเชื่อมั่น 99% ** ระดับความเชื่อมั่น 90%
 *** ระดับความเชื่อมั่น 95% * ระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่า 90%
 ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่า t - statistic

3. *สัดส่วนของสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์รวม (NEAST)* จากผลการประมาณค่าพบว่าตัวแปรนี้ให้ผลสอดคล้องกันในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และขนาดกลาง กล่าวคือ ตัวแปรนี้สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความสามารถ X ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้กลับพบว่ามีความหมายเป็นลบ ซึ่งไม่ตรงกับที่ตั้งสมมติฐานไว้ ซึ่งในประเด็นนี้สามารถอธิบายได้ว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่จะมีการแข่งขันกันในการให้บริการ ดังนั้นจึงมีการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น เฟอร์นิเจอร์ตกแต่งอาคารสำนักงาน หรือ การปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ของสำนักงาน หรือสาขาธนาคาร เพื่อเป็นการดึงดูดลูกค้า ในส่วนของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางนั้นพบว่า มีอัตราการขยายตัวของจำนวนสาขาที่สูง ดังนั้นจึงต้องมีการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เช่น ที่ดินที่ใช้ปลูกสร้างสำนักงาน เฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ในสัดส่วนที่สูงตามไปด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ธนาคารพาณิชย์ทั้ง 2 กลุ่มนี้ มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนมากกว่าที่จะเป็นปัจจัยที่จะกระตุ้นให้พนักงานเกิดแรงจูงใจในการทำงาน ดังนั้นจึงส่งผลให้ความสามารถ X ลดลงได้ สำหรับกลุ่มธนาคารพาณิชย์เล็กนั้นพบว่า ตัวแปรนี้ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความสามารถ X ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่อย่างไรก็ตามสัมประสิทธิ์ที่ได้มีความหมายเป็นบวก ซึ่งเป็นไปตามที่สมมติฐานไว้ ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า การที่สัดส่วนของสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินทรัพย์รวมเพิ่มขึ้นจะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมของสถานที่ทำงานที่ดีขึ้น อันจะเป็นปัจจัยที่จะจูงใจให้พนักงานทำงานมีประสิทธิภาพและส่งผลให้ความสามารถ X ของธนาคารพาณิชย์ในกลุ่มนี้สูงขึ้นได้

4. *สัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อจำนวนสาขาธนาคาร (BRANCH)* จากผลการประมาณค่าพบว่า ตัวแปรนี้ให้ผลสอดคล้องกันในกลุ่มของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง กล่าวคือ ตัวแปรนี้สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของความสามารถ X ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของทิศทางของความสัมพันธ์นี้คาดว่าอาจเป็นไปได้ทั้งค่าบวกหรือค่าลบ ซึ่งในกรณีของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และขนาดกลางนี้พบว่า มีความสัมพันธ์ในทางบวก นั่นคือ การที่สัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อจำนวนสาขาเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความสามารถ X เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และขนาดกลางจะมีจำนวนสาขาที่ค่อนข้างมากโดยเฉลี่ยแล้วมีสาขาอยู่ระหว่าง 340 – 460 สาขาสำหรับกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ ในส่วนของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางจะมีสาขาอยู่ระหว่าง 70 – 315 สาขา (ดูตารางที่ 3.14) ดังนั้นการที่มีสัดส่วนของจำนวนพนักงานในแต่ละสาขาเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้โอกาสที่จะทำงานผิดพลาดนั้นน้อยลง เนื่องจากปริมาณงานที่พนักงานแต่ละคนได้รับจัดสรรนั้นโดยเฉลี่ยก็จะ

ไม่มากนักเพราะมีการกระจายงานกันไป ดังนั้นจึงทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นอันจะส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน แต่ในส่วนของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กนั้นกลับพบว่าให้ผลในทิศทางที่ตรงกันข้าม กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีเครื่องหมายเป็นลบ ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่า การที่สัดส่วนของจำนวนพนักงานในแต่ละสาขาเพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ควมมีประสิทธิภาพ X นั้นลดลง ทั้งนี้เป็นเพราะว่า กลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กจะมีจำนวนสาขาที่น้อยกว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และขนาดกลาง คือ โดยเฉลี่ยจะมีสาขาอยู่ระหว่าง 25 - 110 สาขาเท่านั้น ดังนั้นถ้าหากจำนวนพนักงานในแต่ละสาขามีมากเกินไป ขณะที่ปริมาณของงานในสาขาไม่เปลี่ยนแปลงมากนักก็จะทำให้พนักงานแต่ละคนได้รับจัดสรรงานไม่มาก ซึ่งทำให้พนักงานไม่เกิดความกระตือรือร้นหรือความพยายามในการทำงานมากเท่าที่ควร ดังนั้นจึงทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X ลดลงได้ แต่อย่างไรก็ตามตัวแปรนี้ก็ไม่สามารถอธิบายควมมีประสิทธิภาพ X ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. *สัดส่วนของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ต่อสินทรัพย์รวม (EQUITY)* จากผลการประมาณค่าพบว่าตัวแปรนี้ให้ผลที่สอดคล้องกันในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ และขนาดกลาง กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีเครื่องหมายเป็นลบ ซึ่งไม่ตรงกับที่ตั้งสมมติฐานไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหาของ Adverse Selection ในการคัดเลือกพนักงาน ดังนั้นเมื่อธนาคารพาณิชย์มีสัดส่วนของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์รวมที่เพิ่มขึ้น จึงไม่ได้เป็นแรงจูงใจให้พนักงานปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งส่งผลให้องค์กรต้องมีค่าใช้จ่ายในการติดตาม ควบคุมพฤติกรรมของพนักงานเหล่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารลดลงได้ แต่อย่างไรก็ตามตัวแปรนี้ก็ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กนั้นกลับพบว่าให้ผลในทิศทางที่ตรงกันข้าม กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีเครื่องหมายเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการที่สัดส่วนของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์รวมที่เพิ่มขึ้น จะเป็นแรงจูงใจให้เจ้าของกิจการมีความตั้งใจในการบริหารงานอย่างจริงจัง ซึ่งจะเป็นแรงกดดันให้พนักงานต้องมีความตั้งใจในการทำงานที่มากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้นจึงทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคารพาณิชย์ขนาดเล็กเพิ่มสูงขึ้น

6. ตัวแปรหุ่นที่แสดงถึงพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ (LAW) ในกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่นั้นพบว่าตัวแปรนี้ไม่สามารถอธิบายถึงควมมีประสิทธิภาพ X ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีการพัฒนาและปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานภายในอยู่ตลอดเวลา เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมรับการแข่งขัน ดังนั้นการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการธนาคารในปี 2535 จึงไม่มีผลต่อควมมีประสิทธิภาพ X ของธนาคาร ในส่วนของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางและขนาดเล็กพบว่าให้ผลที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีเครื่องหมายเป็นลบ ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าธนาคารพาณิชย์ทั้ง 2 กลุ่มนี้มักจะมีปัญหาในเรื่องของคุณภาพของสินทรัพย์เป็นปัญหาดังเดิมอยู่แล้ว ดังนั้นเมื่อมีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมในหลาย ๆ เรื่องด้วยกัน ยกตัวอย่างเช่น ในเรื่องของการปรับปรุงวิธีการกำกับ ตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์เพื่อให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น ซึ่งมาตรการดังกล่าวนี้จะส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ทั้ง 2 กลุ่มนี้ ไม่สามารถปรับปรุงการบริหารภายในได้ทัน โดยเฉพาะปัญหาในเรื่องของคุณภาพของสินเชื่อที่ธนาคารได้ปล่อยออกไป ส่งผลให้สินเชื่อเหล่านั้นมีความเสี่ยงมากขึ้น ผลที่ตามมา คือ ธนาคารไม่สามารถตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญได้ตามที่กำหนด ซึ่งปัญหาดังกล่าวนี้ทำให้ประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธนาคารลดลง จึงทำให้ควมมีประสิทธิภาพ X ลดลงด้วยเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามตัวแปรนี้ไม่สามารถอธิบายควมมีประสิทธิภาพ X ของกลุ่มธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

